

KLAGANDE

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

Ombud: [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

MOTPART
Skatteverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrättens i Stockholm dom den 30 oktober 2014 i mål nr 26378-13, 26381-13, 26383-26385-13, 26388-13, 26398-13, 26400-26404-13, 27837-13, 27840-27842-13, 27845-13 och 27848-13, se bilaga A

SAKEN

Inkomsttaxering 2007-2012 samt skattetillägg m.m.

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet och yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten.

YRKANDEN M.M.

██ yrkar att taxering ska ske i enlighet med inlämnade deklARATIONER samt att påförda skattetillegg ska undanröjas eller i vart fall att befrielse ska medges. Bolagen vidhåller yrkandet om ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och yrkar även ersättning för kostnader i kammarrätten med 3 000 000 kr. Bolagen åberopar vad som anförts hos Skatteverket och i förvaltningsrätten samt tillägger bl.a. följande.

Avdrag för ränta

Fundinglånen kan inte användas för att prissätta de koncerninterna lånen (ICL) av följande skäl. ██████████ har som värdepapperiseringsbolag inte haft förmågan att fastställa ett marknadspris för de transaktioner som det ingått. Värdepapperiseringsbolag kan inte jämföras med normala rörelsedrivande bolag eftersom det vore oförenligt med dess funktion att försöka erhålla en vinst. ██████████ har således inte försökt erhålla en marknadsmässig avkastning på sina investeringar. ██████████ funktion har endast varit att vidarefördela de medel som erhållits genom obligationerna till ██████████-bolagen samt att samla upp ränteintäkter och amorteringar för vidare betalningar på obligationslånet. Den ränta som åsatts respektive fundinglån har inte varit en funktion av den risk som varit förknippad med respektive investering. I stället har räntenivåerna motsvarats av den risk som enligt obligationsinnehavarna varit förknippad med en investering i alla fyra strukturerna, dvs. de olika ██████████-fastigheterna i tre olika jurisdiktioner.

Det anförda innebär att ██████████ inte har agerat som ett oberoende företag trots att det inte förelegat någon gemensam kontroll av ██████████ och ██████████-bolagen till följd av ägande. Poängen med en jämförelse med ett lån som ingåtts mellan oberoende parter är att den ska ge ett pris som

överenskommits mellan två parter som båda eftersträvat så förmånliga villkor som möjligt och därmed genererat ett marknadspris. [REDACTED] har inte agerat på ett sådant sätt varför en jämförelse med fundinglånen är meningslös. Förvaltningsrätten har inte bemött bolagens invändning avseende jämförelseobjekt förrän i slutet av domskälen och då endast hänvisat till att förvaltningsrätten redan funnit att jämförelse kunnat göras med fundinglånen. På så vis har förvaltningsrätten tagit ställning i frågan innan invändningen beaktats.

[REDACTED] har inte heller i formell mening, dvs. vid tillämpning av korrigeringsregeln, varit oberoende från [REDACTED]-bolagen eftersom dessa bolag haft samma styrelseledamöter. Förvaltningsrätten har vidgått att detta är en omständighet som gett anledning att ifrågasätta om [REDACTED] varit oberoende, men har likväl vid en sammantagen bedömning funnit att bolagen kan betraktas som oberoende. Förvaltningsrätten har i detta sammanhang hänfört sig till att syftet med att bilda [REDACTED] uteslutande varit att tillgodose obligationsinnehavarnas intressen, medan det huvudsakliga syftet med bildandet av [REDACTED] bolagen uteslutande varit att ta emot leasingavgifter från [REDACTED] och eventuellt överskott vid en eventuell försäljning av de underliggande fastigheterna. Förvaltningsrättens argumentation i denna del saknar tillräcklig precision för att det ska vara möjligt att förstå hur dessa omständigheter leder till slutsatsen att [REDACTED] och [REDACTED]-bolagen ska betraktas som oberoende. [REDACTED]s roll som värdepapperiseringsbolag ger tvärtom ytterligare skäl att underkänna fundinglånet som jämförelse. Förvaltningsrätten har vidare anfört att bolagen under handläggningen hos Skatteverket själva hävdade att [REDACTED] är ett oberoende företag och först i förvaltningsrätten hävdade motsatsen. Det som framförts under handläggningen hos Skatteverket har emellertid endast varit att [REDACTED] inte ägts eller kontrollerats av [REDACTED]. Detta är alltså ett korrekt påstående.

En jämförelse med obligationslånet kan inte göras på grund av

- att obligationslånet och de koncerninterna lånen är utgivna i olika valutor
- att fördelningsrisken är högre för de koncerninterna lånen än för obligationslånet
- frågan om efterställighet
- PIK-villkoren som varit en följd av den sammantagna effekten av de ovanstående skillnaderna.

Dessa ekonomiska skillnader motiverar en betydande skillnad i räntesats mellan obligationslånet och de koncerninterna lånen. Det är emellertid inte möjligt att kvantifiera dessa skillnader varför obligationslånet inte kan användas för att prissätta de koncerninterna lånen.

Hela strukturen är en konstruktion skapad av [REDACTED] för utgivande av värdepapper och [REDACTED] har 2004 uttalat att räntorna är marknadsmässiga. Vid löptidens slut återstår ca 15 procent av fundinglånet och ICL kvarstår med ca 54 procent. Även om det hade varit samma villkor hade 15 procent kvarstått vid löptidens slut. Hyresintäkterna täcker således endast 85 procent av lånen. Två parter ([REDACTED] och [REDACTED]) har förvärvat strukturen och inte funnit anledning att ifrågasätta den eller att det skulle vara något konstigt med modellen. Värdepapperiseringsbolaget [REDACTED] finns i detta fall till för att finansiera fyra olika investeringar genom upptagande av externa lån.

Den av Skatteverket anlidade experten vid [REDACTED] har beräknat de marknadsmässiga räntorna på de koncerninterna lånen till väsentligt högre nivåer än Skatteverket. Rimligheten i en justering av räntenivån till ett lägre värde än den nivå som beräknats av [REDACTED] ifrågasätts.

Förvärvskostnader/finansieringskostnader

Skatteverket har i det överklagade beslutet hänvisat till 16 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL. Mot bakgrund av Högsta förvaltningsdomstolens avgörande RÅ 2004 ref. 13 bör den tillämpliga bestämmelsen vara 14 kap. 19 § IL. Förutsättningarna för avdrag enligt denna bestämmelse är uppfyllda eftersom även oberoende företag skulle ha accepterat att finansieringskostnaden övervältrats på dem. Den avtalsmässiga grunden för bolagens kostnader finns i [REDACTED] i förening med [REDACTED] vilka ges in i kammarrätten. Kostnaderna har varit nödvändiga för finansieringen av förvärven av fastigheterna. Bolagen har inte övervältrat de aktuella kostnaderna på säljarna av handelsbolagen i vilka fastigheterna ingick. Försäljningspriset är det pris parterna kommit fram till i Sale and Purchase Agreement efter avdrag för finansieringskostnaderna.

Intyg och utlåtanden

Bolagen har i kammarrätten lämnat in ytterligare ett skriftligt intyg av [REDACTED] daterat den 18 november 2015, ytterligare ett utlåtande från professor [REDACTED] benämnt "Finansiell analys av noterade obligationer kontra koncerninterna lån, kommentarer föranledda av [REDACTED]s två rapporter" daterat den 19 november 2015, en rapport från Moody's KMV benämnd "Modeling default risk" daterat den 18 december 2003 samt "Assesing corporate risk: A PD model based on credit ratings" daterat november 2013.

I [REDACTED] utlåtanden ges en bakgrund till den valda strukturen och en förklaring till att Midgaard inte haft möjlighet eller förmåga att bestämma ett marknadsmässigt pris för fundinglånen. Vidare förklaras att den avtalsmässiga grunden för att bolagen burit finansieringskostnaden utgjorts av respektive [REDACTED] och [REDACTED].

██████████ framför i sitt utlåtande kritik mot ██████s slutsatser. Han kritiserar bl.a. att Infinas beräkning av marknadsmässig ränta är baserad på antaganden som antingen inte kan verifieras eller visar sig felaktiga samt att analysen bygger på en jämförelse mellan fundinglånen och ICL. Enligt ██████ ligger det inte i obligationshavarnas intresse att ha högre räntor på fundinglånen än på obligationslånen. Slutsatsen är att fundinglånen och obligationslånen har samma räntor på grund av att de bestämdes tillsammans utan hänsyn till eventuella skillnader i risk mellan obligationslånen och fundinglånen. ██████ vidhåller att de skillnader som han identifierat mellan obligationslånen och ICL innebär lägre räntor på obligationslånen i förhållande till ICL. Det är inte möjligt att kvantifiera dessa skillnader i termer av räntedifferenser men de är betydande.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet. Skatteverket vidhåller det som framhållits tidigare och åberopar det som anförts i utlåtanden av Infina samt tillägger bl.a. följande.

Avdrag för ränta

Den räntenivå som räknats fram av en oberoende konsult, Infina, ligger mycket nära räntenivån på fundinglånen. Med hänsyn härtill och då fundinglånen avser en verklig transaktion mellan oberoende parter på exakt samma dag på exakt samma marknad finns inte skäl att frångå räntesättningen enligt fundinglånen. Fundinglånen innebär således att det funnits en jämförbar transaktion som lämpar sig för prissättning genom CUP. Detsamma gäller vid en bedömning med obligationslånet som jämförelseobjekt i andra hand. Det kan finnas skillnader mellan obligationslånet och de koncerninterna lånen, men en sådan eventuell skillnad motiverar inte påslag på räntan. Därvid ska endast ske en justering avseende kostnaden för den ränteswap som ██████ ingått.

Justeringen innebär att räntenivån i princip blir densamma som för fundinglånen.

Den omständigheten att [REDACTED] endast utgjort ett värdepapperiseringsbolag ger snarare stöd för Skatteverkets bedömning än tvärt om. [REDACTED] måste anses som oberoende från [REDACTED]-bolagen både i formell och reell mening. Någon ytterligare grund för att ifrågasätta fundinglånen som externt jämförelseobjekt har varken anförts av bolagen eller framkommit på annat sätt. Fråga är om en normal affärsrelation. Att det etablerades ett förmedlande specialföretag såsom [REDACTED] är ett normalt förfarande vid denna typ av affärsrelationer. [REDACTED] och [REDACTED]-bolagen har visserligen haft samma styrelseledamöter, två stycken. Styrelseledamöternas uppdrag i [REDACTED]-bolagen har varit begränsade till att endast avse insyn i [REDACTED]-bolagen. När fråga är om affärer av dignitet är det vanligt förekommande att den externa finansiären kräver att få ingå i styrelsen i det låntagande företaget. En sådan omständighet förtar inte det faktum att frågan är om en extern finansiär. Att en affärsrelation inte diskvalificerar oberoende har stöd i Kammarrätten i Göteborgs avgörande den 29 oktober 2014 i mål nr 4168-4170-13.

Hela strukturen och upplägget avseende sale- and leaseback avviker från vad som normalt förekommer. Det är en komplicerad struktur som är skattedriven i avsikt att åstadkomma skattefördelar. Räntenivån på ICL är bestämd utifrån betalningsflödena, inte tvärt om. Röntan är således bestämd för att få upplägget att gå ihop och inte en funktion av riskfaktorer.

Bolagen vitsordar att obligationslånet utgör en oberoende transaktion. De skillnader som bolagen gjort gällande existerar i exakt samma grad, dvs. i mycket ringa grad eller inte alls vid en jämförelse mellan obligationslånet och fundinglånen. Därmed kan ingen av åberopade skillnader medföra ett högre påslag av ränta för ICL än det påslag som skett för fundinglånen i förhållande till obligationslånet. Vid jämförbarhetsbedömningen är det

därför möjligt att kompensera för samtliga skillnader mellan ICL och obligationslånet med tillräcklig säkerhet. Detta sker genom en justering uppåt till den räntenivån som oberoende parter har kalkylerat fram för fundinglånen. Att det sker en omväg över ■■■-bolagen kan inte motivera en högre räntenivå än den räntenivå som bestämts för fundinglånen.

Av TP-dokumentationen framgår att följande omständigheter var förutsedda redan initialt. Den höga räntenivån på ICL skulle medföra att bolagen inte fullt ut skulle kunna betala ränta och amortering vid något betalningstillfälle. Att ■■■-bolagen aldrig skulle få någon kontant betalning i denna del har ur ett säkerhetsperspektiv i princip släckt ut nyttan av den högre räntenivån. Det visar att det aldrig har varit meningen att den höga räntenivån skulle ge ■■■-bolagen en konsolidering till skydd för påstådda risker. Den höga räntenivån har i stället medfört att ■■■-bolagen varit tvungna att lämna aktieägartillskott till bolagen med stora belopp. Inte någon av ovan nämnda omständigheter återspeglar ett marknadsmässigt beteende. Nämnda förutsättningar hade aldrig accepterats av en utomstående långgivare.

Av det anförda följer att räntenivån på obligationslånet å ena sidan återspeglar det pris som långivaren är villig att låna ut för och räntenivån på fundinglånet å andra sidan återspeglar det pris som låntagaren får betala för att erhålla denna typ av lån från obligationsmarknaden. Frågan är därmed om en överenskommelse som ingåtts mellan oberoende parter där bland annat obligationsinnehavarna krävde att ■■■ etablerades som ett förmedlande företag. Etableringen av ■■■ ingår således i en överenskommelse mellan två parter, som båda eftersträvar så förmånliga villkor som möjligt. Den överenskomna räntan på fundinglånen utgör därmed ett marknadspris.

Förvärvskostnader/finansieringskostnader

Av handlingarna i målen framgår inte annat än att [REDACTED] enbart avser kostnader som uppstått i samband med etableringen av strukturen, dvs. organisationskostnader. Kostnaderna avser tjänster som har utförts vid en tidpunkt innan bolagens föregångare blev en del av [REDACTED]n-koncernen. Kostnaderna är dessutom till stor del hänförliga till skatteplanering för andra bolag högre upp i koncernen. Med hänsyn till kostnadernas karaktär är det uteslutet att ett oberoende företag skulle ha accepterat att kostnaderna övervältrats på detta.

[REDACTED]s avser till största delen kostnader för tjänster åt andra bolag högre upp i koncernen och de utgör förvärvs- och organisationskostnader för att etablera aktuell struktur. Med hänsyn till strukturens syfte kan det varken hävdas att bolagens föregångare varit mottagare av de tjänster som utförts eller att de haft nytta av att förplikta sig att betala kostnaderna. Fakturorna från [REDACTED] som avser kostnader för kreditvärdering av obligationerna är, liksom övriga fakturor avseende [REDACTED] utställda på [REDACTED] respektive [REDACTED] och avser kostnader för kreditvärdering av obligationerna och inte en kreditvärdering av [REDACTED]

Utlåtanden

Skatteverket har i kammarrätten lämnat in ytterligare utlåtanden av [REDACTED] vid [REDACTED] benämnt "Kommentarer till Finansiell analys av noterade obligationer kontra koncerninterna lån (prof. [REDACTED], 2015-11-19)" daterat den 20 januari 2016 och "Kommentar till Yttrande daterat 2016-02-19" daterat den 22 februari 2016 samt "Reviderad beräkning av marknadsmässig ränta på [REDACTED]" daterat den 20 februari 2016.

Sammanfattningsvis tillbakavisar [REDACTED] den kritik som framförts av [REDACTED] samt vidhåller att de analyser avseende skillnader som eventuellt föreligger mellan obligationslånet och fundinglånen inte ger upphov till sådana effekter att de föranleder betydande räntedifferenser och att fundinglånen därför kan användas som jämförelsegrund.

Kammarrätten har den 23 februari 2016 hållit muntlig förhandling i målen inom stängda dörrar.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Armlängdsmässig ränta

Som framgår av förvaltningsrättens dom utgår tillämpningen av armlängdsprincipen från att transaktioner mellan personer i intressegemenskap jämförs med transaktioner mellan oberoende parter, s.k. jämförelsetransaktioner. Med interna jämförelsetransaktioner avses transaktioner mellan ett av företagen i intressegemenskap och ett oberoende företag, dvs. ett företag med vilken någon intressegemenskap inte föreligger. Med externa jämförelsetransaktioner avses transaktioner mellan företag där ingen av dessa ingår i intressegemenskapen. För att en jämförelse ska kunna ske krävs att transaktionerna har en tillräckligt hög grad av jämförbarhet. Då det mera sällan föreligger detaljerad information avseende jämförelsetransaktioner, särskilt avseende externa sådana, är interna jämförelsetransaktioner i regel att föredra (se prop. 2005/06:169 s. 106 f.).

Bolagen har som skäl för att fundinglånen inte kan användas som jämförelsetransaktion i huvudsak invänt följande. [REDACTED] är inte oberoende i förhållande till [REDACTED]-bolagen eftersom dessa bolag haft samma styrelseledamöter som [REDACTED] har inte agerat som ett oberoende företag eftersom [REDACTED] som värdepapperiseringsbolag inte

haft förmågan att fastställa ett marknadspris för de transaktioner som det ingått. Det vore oförenligt med ett värdepapperiseringsbolags funktion att försöka erhålla en vinst.

I professor [REDACTED]s utlåtande den 30 mars 2014 finns bl.a. en översiktlig genomgång av bakgrunden och ägarstrukturen avseende bolagen samt en redogörelse för [REDACTED]s syfte och funktion. Av utlåtandet framgår att [REDACTED] ägs av [REDACTED]. Detta företag ägs i sin tur av [REDACTED] som är en stiftelse för välgörande ändamål, oberoende av ägaren och strukturen. Det framgår även av bolagens svar på Skatteverkets revisionspromemoria den 29 november 2012 att bolagen uttryckligen angett att det inte finns något ägarförhållande eller på annat sätt bestämmande inflytande mellan [REDACTED] och [REDACTED] å ena sidan och bolagen å andra sidan. Av [REDACTED] skrivelse den 30 juni 2014 framgår att [REDACTED] är oberoende på så sätt att [REDACTED] inte är föremål för kontroll, varken av [REDACTED] eller av de köpande bolagen.

Regeringen har i prop. 2012/13:1 s. 239 (avseende reviderade regler av ränteavdragsbegränsningar) beträffande begreppet intressegemenskap uttalat att det ligger i sakens natur att en långivare har ett stort inflytande på ett låntagande företags handlande. Det är emellertid inte detsamma som att långivaren anses ingå i en intressegemenskap med låntagaren. Enbart normala lånevillkor bör inte medföra att en intressegemenskap uppstår. Uttalandet föranleddes av farhågor framställda av Svenska Bankföreningen att en bank skulle kunna sägas få ett väsentligt inflytande, och därmed anses vara i intressegemenskap med en låntagare, på grund av långtgående lånevillkor.

Med oberoende parter i korrigeringsregelns mening avses parter som inte är koncernföretag eller annars är närstående. [REDACTED] ingår inte i den ägar- och koncernstruktur som bolagen och [REDACTED]-bolagen tillhör. Att ett

långivande företag villkorar lånet bl.a. med krav på styrelserepresentation i det låntagande företaget innebär inte att långgivaren anses ingå i en intressegemenskap med låntagaren. ■■■■■ ska således anses som oberoende part i förhållande till ■■■■-bolagen.

Det innebär att det finns både en intern jämförelsetransaktion, fundinglånen mellan ■■■■■ och ■■■■-bolagen, och en extern jämförelsetransaktion, obligationslånet mellan obligationsinnehavarna och ■■■■■ att jämföra de koncerninterna lånen med.

De transaktioner och avtal som uppstår i samband med att ■■■■■ avyttrar fastigheterna har ett nära samband med varandra eftersom de alla är del i en affärsuppställning. Det är i princip samma medel som lånas upp av ■■■■■ och som slussas vidare till ■■■■-bolagen för att sedan samma dag lånas vidare till bolagen. Det är likaså samma medel i form av leasingavgifter som finansierar amorteringar och räntebetalningar bakåt i kedjan. ■■■■■ har genom sin proprieborgen garanterat leasingavgifterna och ■■■■■ har i egenskap av cashmanager kontroll över kassaflödet genom hela kedjan. Även om ■■■■■ inte har till syfte att själv erhålla vinst vid utlåningen av de medel som lånats in av obligationsinnehavarna ska ■■■■■ se till att ett tillräckligt inflöde av medel erhålls vid utlåningen för att garantera att obligationsinnehavarna återfår de utlånade beloppen. Det innebär enligt kammarrättens mening att ■■■■■ på grund av sitt ansvar gentemot obligationsinnehavarna måste prissätta lånen i förhållande till den eventuellt förhöjda risk som det innebär att låna ut medlen till respektive ■■■■-bolag. Fundinglånen har därför en tillräckligt hög grad av jämförbarhet och ska utgöra jämförelsetransaktion.

Kammarrätten anser att det av Skatteverkets utredning, med hänsyn till den stora avvikelse som föreligger på räntenivåerna avseende fundinglånen och de koncerninterna lånen, klart framgår att en felprissättning har ägt rum.

Därmed övergår bevisbördan på bolagen att visa att prissättningen beror på något annat än ekonomisk intressegemenskap.

Bolagen har anfört bl.a. att [REDACTED]s funktion endast har varit att vidarefördela de medel som erhållits genom obligationerna till [REDACTED]-bolagen samt att samla upp ränteintäkter och amorteringar för vidare betalningar på obligationslånet. Den ränta som åsatts respektive fundinglån har således enligt bolaget inte varit en funktion av den risk som varit förknippad med respektive investering.

Kammarrätten gör i frågan huruvida det föreligger skillnader avseende risk mellan fundinglånen och de koncerninterna lånen som kan motivera den högre prissättningen ingen annan bedömning än den som förvaltningsrätten har gjort. Vad bolagen i denna del anfört och åberopat i kammarrätten medför ingen annan bedömning. Kammarrätten finner således att fundinglånen från [REDACTED] till [REDACTED]-bolagen har lämnats på armlängds avstånd och att de av bolagen anförda faktorerna inte utgör skäl för uttag av en högre ränta på de koncerninterna lånen jämfört med fundinglånen. Förutsättningar har därmed funnits att med stöd av korrigeringsregeln justera bolagens skattepliktiga resultat. Bolagens överklagande ska därför avslås i denna del.

Avdrag för förvärvskostnader

Kammarrätten anser i likhet med underinstanserna att de aktuella kostnaderna inte är avdragsgilla hos bolagen eftersom kostnaderna inte är hänförliga till bolagen utan hänför sig till andra bolag och andra koncernbolag. Vad bolagen anfört i kammarrätten föranleder ingen annan bedömning. Överklagandet ska avslås även i denna del.

Eftertaxering och skattetillägg

Kammarrätten finner inte anledning att göra någon annan bedömning än den som förvaltningsrätten har gjort. Överklagandet ska avslås även i denna del.

Ersättning för kostnader

Bolagen har inte vunnit bifall till sin talan. Något annat skäl som medför att bolagen har rätt till ersättning för kostnader har inte kommit fram. Bolagens överklagande om ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3).

lagman
ordförande

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

Föredragande